

TNV in de Zeeuwse gemeente Goes

EEN ARTIKEL OVER HET STARTEN EN DRAAIEN VAN EEN TIJDELIJKE NIEUWKOMERSVOORZIENING

Door Eva Klooster

In dit artikel volgen we de tijdelijke nieuwkomersvoorziening (TNV) Goes in Zeeland. Wat en wie waren nodig om deze TNV te starten? Aan de hand van de onderstaande punten kijken we mee vanaf de eerste gesprekken tot aan de huidige situatie.

1. Tijdelijke nieuwkomersvoorziening TNV
2. Eerste stappen naar een TNV
3. Dit moeten we regelen, het zijn onze leerlingen
4. Zoek de juiste schoolleider en samenwerking en durf!
5. Organiseer bij COA -activiteiten en onderwijs op de TNV
6. Ervaren teamleden werven, die passen bij de leerlingen
7. Samenwerking rond zorg organiseren
8. Creatieve oplossingen voor grote uitdagingen
9. Tevreden, maar nog niet klaar
10. Dankwoord van schoolleider aan TNV-team

Allereerst een korte schets vooraf. TNV Goes valt onder de besturen van Mondia Scholengroep en de Christelijke Scholengemeenschap Walcheren. De TNV is gehuisvest in een voormalige school, praktisch naast station Goes. Na overleggrondes met gemeente, COA en onderwijs vanaf december 2023, het indienen van een inrichtingsplan bij OCW, het werven van een team en een verbouwing van het pand opent TNV Goes op 6 mei 2024 de deuren.

De opening van TNV Goes betekent dat 80 alleenstaande minderjarige vluchtelingen (AMV's) naar school kunnen die sinds december 2023 in een Procesopvang locatie AMV (POA) in de gemeente Goes verblijven. Tussen december 2023 en mei 2024 organiseerden COA-medewerkers activiteiten op het eigen terrein. Inmiddels telt TNV Goes 130 leerlingen woonachtig in Goes en naburige gemeenten. De leerlingen volgen een zogenoemd 'vierkant rooster' en hebben alle dagen les tussen 9 en 14 uur.

1. De tijdelijke nieuwkomersvoorziening TNV

Door de opening van grote tijdelijke crisisopvanglocaties, waar veel leerplichtigen tegelijk worden gehuisvest, lukt het ISK's vaak niet om alle leerplichtigen op korte termijn te plaatsen. De snelle toename van leerlingen, een tekort aan lokalen en docenten zijn veel genoemde obstakels, met als gevolg dat leerplichtigen op wachtlijsten komen.

Om mogelijk te maken dat in dergelijke noodsituaties toch een gebouw en onderwijs geregeld wordt, is in oktober 2023 de [wet tijdelijke nieuwkomersvoorzieningen](#) aangenomen. Kort gezegd; in het geval van een noodsituatie kan een gemeente, na afstemming met het onderwijsveld, financiering bij het Rijk aanvragen voor een TNV. Op een TNV mag een 'lichter' onderwijsprogramma (minimaal vijf dagdelen) worden geboden. Doordat de verplichte onderwijstijd bij een TNV lager is dan bij een reguliere ISK, zijn er minder docenten nodig wat de start versnelt. OCW

biedt ondersteuning bij het aanvraagproces via de regiocoördinatoren van OCW. Uiteindelijk zal een TNV moeten toewerken naar een volwaardig curriculum, maar op de korte termijn kan een TNV een uitkomst bij crisissituaties bieden waarbij leerplichtigen op tijdelijke opvanglocaties zijn geplaatst zonder dat onderwijs is geregeld.

2. De eerste stappen richting een TNV

Terug naar TNV Goes. Wat was het begin? De schooldirecteuren in de regio kunnen het zich nog wel herinneren. September 2023 ontvangt Irene Duden-Fastenau, de schoolleider van ISK Walcheren, een berichtje van het COA met de aankondiging dat er binnenkort een grote groep AMV's in een hotel in gemeente Goes geplaatst wordt. Het is de eerste keer dat het onderwijs in de regio op de hoogte wordt gebracht.

In gemeente Goes staat geen ISK, de dichtstbijzijnde ISK Walcheren is in de gemeente Middelburg. Bij deze ISK hadden ze niet zomaar ruimte voor zo veel nieuwe leerlingen, de school had de voorliggende jaren te maken gehad met een grote instroom van Oekraïense leerlingen, met een enorme druk op lokalen, docenten en zorg als gevolg.

Na het bericht van september 2023 blijft het nog een tijd stil rond de komst van de AMV's. Uiteindelijk verhuizen de AMV's op 18 december 2023 naar het AZC Goes, ofwel naar het voormalige Van der Valk hotel. In het hotel is plaats voor 370 'reguliere asielzoekers' en er is een aparte afdeling met 80 opvangplaatsen voor AMV gecreëerd.

3. Dit moeten we samen regelen, het zijn onze leerlingen

In de wet tijdelijke nieuwkomersvoorziening (TNV) is vastgelegd dat de gemeente, bij 'een tekort aan onderwijsplekken als gevolg van een crisissituatie', het initiatief moet nemen om de partijen bij elkaar te brengen. En in Goes is eind 2023 sprake van een crisissituatie, gezien het grote aantal AMV's dat nog niet naar school kan. En zo komt het dat de gemeente, de schoolbesturen, de schoolleiders en COA op 18 december 2023 bij elkaar aan tafel zitten. De gemeente wil van de schoolbesturen weten wie deze jongeren van onderwijs kan voorzien. Irene Duden-Fastenau, schoolleider ISK Walcheren, blikt terug:

Vrijwel geen school kan zo'n grote groep AMV's zomaar plaatsen, ook de ISK Walcheren niet. Maar ik wist meteen, deze voorziening blijft tot 2028 en dus gaan wij ze wél onderwijs geven. Het is je verantwoordelijkheid als ISK om steeds voldoende onderwijsplekken te bieden, wat er ook op je pad komt. Ik wist ook, het kan niet in mijn school in Middelburg en er zal dus een tweede locatie

moeten komen, speciaal voor deze doelgroep. Ik heb toen mijn toenmalige directeur Leonard en het bestuur ingelicht met 'dit komt eraan, wij zijn hier de regionale onderwijsvoorziening, dit zijn ónze leerlingen en dus moeten we dit regelen.

Irene Duden-Fastenau, schoolleider ISK Walcheren

Leonard Debbaut - destijds interim-directeur - nam in januari 2024 bij de overleggen met de gemeente het stokje over van Irene. Hij schetst dat er sprake was van uiteenlopende verwachtingen van de gemeente en onderwijs. De gedachte bij de gemeente Goes was dat ISK Walcheren het onderwijs zou kunnen verzorgen. Uiteindelijk heeft de wet geholpen om uit de impasse te komen, vertelt Leonard.

Na verschillende gespreksrondes met alle betrokkenen besluit het gemeentebestuur dat er in de gemeente Goes een locatie zal worden gezocht voor een TNV. Met de vermelding 'bij voorkeur een school die kan groeien en krimpen en die gericht zal zijn op uitstroom naar Scalda, de mbo-instelling in de gemeente'. En zo kwam de huidige voormalige schoollocatie in beeld.

4. Zoek de juiste schoolleider, de samenwerking en durf!

De vervolgstap was het vinden van de juiste schoolleider. Iemand met ervaring met leidinggeven én met de NT2 doelgroep.

Als de koppen eenmaal dezelfde kant op staan, heb je iemand nodig die zich vastbijt in het dossier. Marlou van der Hor paste precies. Ze heeft in de anderstalige wereld gewerkt, heeft lef en is daadkrachtig. Dat heeft de versnelling wel ingetrapt.

Terwijl Marlou zich richt op de organisatie en de werving, blijft Irene vanuit haar ISK-ervaring betrokken bij de inhoudelijke invulling van de TNV. De twee vrouwen brengen ieder een berg aan ervaring mee. Ze zijn anders, maar vullen elkaar aan. Die constructie blijkt te werken. Leonard zegt daarover:

Je moet met elkaar de wil hebben en samenwerking organiseren. En je hebt durf nodig! Met toestemming van het bestuur zijn we gaan werven, ook al was er nog geen goedgekeurde TNV en geen locatie. Dat is een risico, maar het bestuur kon ook wel afwegen dat de ISK voldoende financiële buffer had. En we hadden hier twee vrouwen met hart voor de doelgroep, ik denk dat het anders lastig is om het voor elkaar te krijgen.

Voor het 'voor elkaar krijgen' zijn een duidelijke beschreven visie en inrichtingsplan nodig. Marlou heeft ervaring met schrijven en legt direct de basis. Begin 2024 staat het plan voor TNV Goes op papier en ligt de TNV-aanvraag bij OCW. In overleg met Eduard Nagel, de regiocoördinator van OCW die dit proces ondersteunt, zal die aanvraag 'nog een paar keer worden bijgesteld'. Maar gelukkig was iedereen het erover eens dat de TNV uiterlijk op 1 mei 2024 moest starten, vertelt Marlou.

Yves Nyemb (COA) en Marlou van der Hor (TNV)

5. Organiseer bij COA verbindende activiteiten en onderwijs op de TNV

AMV-begeleider Yves Nyemb, die bij de noodopvanglocatie veel van de activiteiten organiseert, sluit aan bij ons gesprek. Yves is een rolmodel voor de jongens, vertelt Marlou. Ze voegt daaraan toe 'soms een vaderfiguur, soms een handhaver, maar altijd transparant en correct'. In België voetbalde Yves op hoog niveau en dat vinden de jongens interessant. Yves, die vanaf de start in de opvang werkt, zet zijn ervaring uit de voetbalwereld nog steeds in.

Je moet activiteiten organiseren die verbinden, zoals sport. En die jongens iets van perspectief bieden. Ik praat bijvoorbeeld met jongens over waarom de taal belangrijk is in een nieuw land. Ik leg uit dat wanneer je de taal spreekt, ook als is het maar een beetje, dan krijg je respect. Ik zeg altijd 'je moet het niet voor mij doen, je moet het voor jezelf doen'.

In afwachting van de opening van de TNV probeert Yves Nyemb maandenlang met zijn COA-collega's activiteiten te organiseren en 'iets van Nederlands te geven' op de locatie. Maar voor de jongeren en medewerkers werkte dat niet, zag Yves.

Toen de school er nog niet was, heb ik mijn COA-collega's gemotiveerd om iets van Nederlandse les te geven. Maar school hoort hier niet, die jongens zien elkaar al 24/7 en die voelen zich afgezonderd. En als er iets in een kamer gebeurt krijg je dat direct terug in de les. Wij als COA waren op dat moment vader, moeder, sportcoach en leraar.

Toen de jongens begin mei 2024 uiteindelijk buiten het COA-terrein naar school konden, voelden zij zich beter en verbeterde de sfeer op de opvanglocatie, concludeert Yves.

Als ze nu terugkomen van de TNV Goes zijn ze heel blij en uitgelaten. Nu voelen ze 'we gaan echt naar school'.

Marlou herkent dat jongens blij zijn dat ze 'echt' naar school kunnen. De maanden direct na opening komt bijna 95% van de AMV's uit Goes dagelijks naar school. Na de zomer zakt dat percentage enigszins en tegen het einde van het jaar zien de medewerkers het verzuim toenemen. Het koude weer lijkt daarbij een rol te spelen, evenals complexe persoonlijke problemen en wijzigingen in de procedures voor gezinshereniging en verblijf (waarover zo meer).

Nog steeds gaat bijna 78% van de jongens goed naar school. Dat is een prestatie te noemen. Veel is te danken aan bevlogen en verbindende medewerkers én groepsactiviteiten, benadrukt Marlou, zoals het AMV-voetbalteam van Yves.

Ze zijn bij het COA begonnen op een knollenveld, maar na contact met een nabijgelegen voetbalclub hebben ze nu echt een trainer en shirtjes. Ze spelen wedstrijden tegen lokale clubs. En wij, de medewerkers van de TNV, COA en Nidos, we lopen allemaal uit. Trots als pauwen staan we dan aan de lijn te glimmen van trots op 'onze jongens'. Er kwamen 60 jongeren naar de wedstrijd kijken. En dan voelen ze zich echt zo goed! Alsof ze in de Champions League zitten.

Yves Nyemb, de oprichter van het voetbalteam, glimlacht. Hij is bescheiden over zijn eigen rol, maar over het effect van voetbal en het team wil hij wel graag vertellen.

We hebben meer dan 30 jongens die voetballen. Voetbal staat voor meer, voetbal staat voor verbinding, discipline, respect, openheid en eenheid. Ik tolereer geen agressie op het veld, ze weten dat je dan direct wordt geschorst voor lange tijd. Die kernwaarden zijn heel belangrijk. Voordat we een wedstrijd starten herhaal ik dat ook, respect en eenheid. We zijn nu een familie. Verliezen doen we samen en winnen doen we ook samen.

6. Ervaren teamleden werven die passen bij de leerlingen

Begin 2024 weet schoolleider Marlou zeker dat ze een sterk en stabiel team nodig hebben dat past bij de leerlingen die veel hebben meegemaakt en nog steeds in onzekerheid leven. Stabiliteit binnen een AMV-onderwijsteam is essentieel voor een sterk didactisch en pedagogisch onderwijsklimaat, aldus Marlou. Dus heeft ze voor de opening van de TNV veel energie gestoken in de werving van bevoegde en ervaren docenten.

Middels wervingscampagnes in de avonden waarbij voorlichting werd gegeven over de doelgroep en de school, stapten docenten uit de regio deels over. Inmiddels zijn al deze docenten volledig overgestapt naar de TNV, omdat hun harten bij deze leerlingen liggen. Om een school met 130 AMV-jongens succesvol te laten draaien, heb je onderwijszwaargewichten nodig. Natuurlijk overwicht, compassie, expertise en hart voor de doelgroep zijn essentieel. Je kunt beter minder lessen draaien met stevige en goede docenten dan meer met onervaren docenten.

Aansluitend besluit Marlou, om naast docenten, ook op zoek te gaan naar een jeugdwerker. Ik zocht iemand die in school voor de verbinding met de jongens zou gaan. Dat werd Hoessein Bouzambou.

Zorgcoördinator Hoessein zet zijn brede werkervaring met jeugdigen in, als aanspreekpunt voor collega-organisaties en intern als aanspreekpunt voor de jongens. 's Ochtends kijkt hij of de leerlingen goed aankomen, want fietsen blijft een uitdaging voor veel jongens. Vervolgens staat hij in de provisorische kantine, die verdacht veel lijkt op een klaslokaal met een theehoek. De jongens druppelen er een voor een binnen voor een kop warme thee. Met de capuchons nog ver over het hoofd en zichtbaar moe en koud, krijgen de leerlingen een welkomstgroet van Hoessein en de andere aanwezige docenten.

Voor de jongens die te laat komen hebben ze begrip bij TNV Goes. Veel jongens hebben net leren fietsen en zijn nog niet gewend aan het Nederlandse weer en verkeer.

Anderen komen van verder gelegen gemeenten in Zeeland en zitten lang in het OV voordat ze aankomen op station Goes. Dus worden de laatkomers hartelijk begroet met 'fijn dat je er bent'.

Hoessein Bouzambou met twee leerlingen

7. Samenwerken rond zorg

Bijna 80% van de leerlingen gaat goed naar en op school. De 20% die in beeld zijn vanwege verzuim krijgen extra aandacht. Zorgcoördinator Hoessein schetst:

Er zijn geen jongens die ingeschreven zijn en nooit komen. Maar er zijn er wel die een weekje komen, maar dan weer even wegblijven. Vaak als gevolg van problemen met justitie, of extreme stress en trauma. Die hebben meer nodig.

Voor dat 'meer' werkt de school onder meer nauw samen met het COA, de GGD en met het Regio Bureau Leerplicht (RBL). Met leerlingen die verzuimen voert Hoessein eerst zelf twee gesprekken. Daarvoor gaat hij desnoods naar de opvanglocaties in de regio, waar de jongens verblijven. Als het dan niet verbetert, neemt de vaste leerplichtambtenaar Omar Afassi van RBL het over. Leerplichtambtenaar Omar legt in zijn gesprekken veel nadruk op het belang van onderwijs en het investeren in je toekomst. Het herhalen van die boodschap helpt, is de ervaring in Goes. Hoewel verzuim wordt geregistreerd en gemeld, was het sinds de opening voor RBL slechts tweemaal nodig om te sanctioneren.

Neemt niet weg, dat een deel van jongens het moeilijk vindt om 's ochtends op tijd op te staan of elke dag op school te verschijnen. Toen het schoolverzuim eind 2024 steeg, werd door het TNV-team besloten om de COA-medewerkers 'eens te gaan ondersteunen bij het wekken van leerlingen'.

Dan sluiten we aan bij het ontbijt of we gaan mee met een COA-medewerker met de wekrondes. Als ze zien dat

COA en school samenwerken, gaan ze beter naar school. We komen overal. Ook in de noodopvang Middelburg of Vlissingen. Daar zitten alleen maar mannen. Die leerlingen die achttien worden, moeten daar op een zaal slapen. Na die verhuizing gaat het niet altijd goed. We zien toename van drugsgebruik van jongens die van een POA naar een AZC-locatie gaan als ze 18 worden. Ook dat vraagt onze aandacht.

Door haar kennis van de doelgroep wist schoolleider Marlou al dat een deel van de leerlingen problemen heeft met slaap, drugsgebruik en verzorging. Dus nauwe samenwerking met de GGD hoort wat haar betreft bij de basis van een TNV. Ze vond de juiste proactieve partner in de persoon van Evelien van Damme, die als jeugdverpleegkundige namens de GGD Zeeland o.a. werkzaam is op AZC Middelburg. De twee professionals opereren met dezelfde insteek: zo dicht mogelijk bij de jongeren en zorg voor continuïteit. En door die instelling heeft TNV Goes op woensdag een vast GGD-spreekuur, waar Evelien gesprekken voert en voorlichting geeft. Ze besteedt aandacht aan slaap, voeding, hygiëne en seksuele voorlichting.

Jeugdverpleegkundige Evelien constateert dat de vlucht en de verhuizingen een grote impact hebben op het psychisch welzijn van de jongeren op de TNV.

Voor deze jongeren is continuïteit en contact heel belangrijk, ze moeten zo min mogelijk last hebben van wisselingen. Toen hier een school kwam, zocht ik hoe ik als jeugdverpleegkundige zo dicht mogelijk bij hen kon komen. Dat werd op de school, want het vertrouwen van de jongeren in deze school is zo groot, dat ik hier het beste in contact ben.

8. Creatieve aanpak voor grote uitdagingen

Wat vraagt het werken op een TNV? Volgens het team in Goes gaat het om enerzijds de achtergrond en de situatie van deze jongens te begrijpen en anderzijds te beschikken over een flexibele instelling en creativiteit. En soms om dingen te doen die niet direct onder het takenpakket vallen, maar die wel een positief effect hebben op de schoolgang en het mentale welzijn van deze specifieke groep leerlingen. Marlou vat het samen als; het is allemaal maatwerk, lukt het niet rechtsom, dan gaan we linksom. Vanuit die basishouding ontstonden op de TNV onder andere de ideeën voor het ontbijt, een GGD-spreekuur, de bijbaantjes, de buurtprojecten, de wekronde bij het COA en zelfs een afscheidspakket bij verhuizingen. Want een TNV, weten de teamleden, kan niet los gezien worden van de procedures en de verhuizingen.

Tussen mei 2024 en februari 2025 heeft de TNV al van 53 leerlingen afscheid moeten nemen. Over het afscheid nemen van leerlingen die op 'transfer gaan'

vanwege hun leeftijd, negatieve beschikking of status, vertelt Marlou:

Ze horen in de ochtend dat ze vertrekken, als de rest al hier op school zit. Dan komen ze meestal met hun koffers nog heel snel naar school, om hun vrienden waar ze soms een jaar mee hebben samengewoond, gedag te zeggen. Dit is echt kenmerkend.

Het omgaan met de verhuizingen is voor de achterblijvende leerlingen en het team op zijn minst een opgave te noemen. Hoe om te gaan met die uitdagingen? Een rondje door de school maakt dat al snel zichtbaar. In de kantine hangen de namen van alle leerlingen die op de TNV Goes hebben gezeten. In een klaslokaal liggen foto's met leerlingen uit de klas. En in de lerarenkamer ligt een 'nood-afscheid-pakket' klaar voor de leerlingen die onverwachts moeten vertrekken. Je zou het allemaal preventieve maatregelen kunnen noemen; om leerlingen én teamleden veerkrachtig te houden op een locatie waar 'de onzekerheid over procedures en verhuizingen' nooit afwezig is. Wanneer ze voor de laatste keer de school uitlopen, vloeien er soms tranen. Iris Hahn-Meuldijk is instructeur op de TNV. Zij vertelt over het afscheid:

Je probeert er wat leuks van te maken, maar het is niet leuk. De leerlingen realiseren zich goed wat er gebeurt. We geven een compilatie van foto's mee met een logo van de school, als tastbare herinnering. Leerlingen krijgen het meestal de ochtend zelf te horen en voor 17.00 uur moeten zij zich op de nieuwe locatie melden. Niet op tijd binnen, betekent geen bed. Dus hebben wij alles al klaarliggen (...) We hadden laatst een leerling die zich ging verstoppen in de school en zich vastklampte aan een stoel, die wilde echt niet weg. Hadden ze gebeld dat wij hem uit de klas moesten halen, toen zei ik, dat ga ik echt niet doen. Die ogen dan van die jongen, van 'gaat u mij nu echt wegtrekken?'

Docenten Anis en Aafje, met leerling John

Dat plotselinge vertrek is voor iedereen zwaar, erkent Iris. Maar, benadrukt zij, het werken met deze jongeren is ook heel speciaal. Juist déze jongeren hebben, ondanks dat ze zo veel mee hebben gemaakt en in onzekerheid leven, zó veel positiefs te bieden. De leerlingen zijn sociaal en kijken naar je om. Iris spreekt uit, wat anderen in het team ook beschrijven; het is die wederzijdse nabijheid die iedere dag op de TNV weer de moeite waard maakt.

Op deze TNV krijg je ook wel een deukje en schaafje van al het afscheid nemen. Maar tegelijkertijd heb je ook de steun van elkaar en van deze jongens. Ook als wij een keer een mindere dag hebben zijn ze heel bezorgd en heel zorgzaam voor ons. Ik heb lang in het reguliere onderwijs gewerkt, maar ik vind dit zulke geweldige leerlingen dat ik nooit meer ergens anders ga lesgeven.

9. Tevreden of nog wensen?

Dit artikel is te kort om TNV Goes in de volle breedte te beschrijven. Maar in een poging om tot de kern te komen: de geïnterviewde medewerkers van TNV Goes, het COA, Nidos en de GGD kijken terug op een jaar waarin veel is bereikt. De school draait met een vast team en de leerlingen voelen zich goed op school. Niet alleen het onderwijs, ook COA en Nidos benoemen dat er veel is bereikt afgelopen jaar op de TNV, maar ook binnen de eigen organisaties. Zoals dat het COA AMV-team in Goes nu bijna helemaal bestaat uit vaste medewerkers, met verschillende werk- en culturele achtergronden waardoor nu beter aangesloten wordt op de diversiteit van de jongeren.

Emiel van Dijk is als jeugdbeschermer verbonden aan de POA-locatie in Goes. Ook hij heeft gezien dat de

jongeren zijn opgebloeid door de start van de TNV. Hij benoemt dat veel jongeren de school ervaren als een warm bad en benoemt de kansen die zij er krijgen om zich verder te ontwikkelen. Emiel ziet dat er in de samenwerking rond de jongeren met de school en COA positieve stappen zijn gezet en uit de wens daar het komende jaar mee door te gaan. 'Het vraagt wat tijd en inzet om volledig complementair te werken. We blijven hierin samen stappen zetten', benadrukt Emiel.

Terugkijkend op het afgelopen jaar concludeert de schoolleider Marlou van der Hor dat afstemming en inzet inderdaad cruciaal zijn voor het slagen van de TNV.

Je moet het hebben van externe partners die ook bereid zijn een stap extra te zetten. Na een tijd, pik je hen eruit. Netwerken is heel belangrijk, omdat je elkaar nodig hebt.

En als Marlou nog een wens mag uitspreken voor de komende tijd, is het deze:

We willen doorgroeien naar een volwaardige ISK in schooljaar 2025-2026. Met de school gaat het goed, maar de pijnpunten zitten in de constante in- en uitstroom. COA hanteert een carrouselstelsel waarbij de computer een selectie maakt van de plaats waar een persoon gaat wonen. Na vertrek van een leerling staat de volgende dag een nieuwe leerling op de stoep. Het grootste deel van de leerlingen haalt de beoogde twee jaar niet op onze school. Na de ad hoc uitplaatsingen ontvangen wij berichten van jongens vanaf hun nieuwe opvanglocatie dat ze nog geen school hebben, nog niets gegeten, geen OV. Dan kan je als leerling en school weer opnieuw beginnen.

10. Schoolleider bedankt TNV-team

Na het lezen van dit artikel, stuurt Marlou een mail. Ze is er blij mee, maar wil ook nog iets kwijt. Met haar mailtje sluiten we dit artikel af.

Liefst zou ik ook nog een dankwoord schrijven. Ik wil benadrukken dat een TNV voornamelijk draait op mensen die pure passie hebben voor de doelgroep en voor NT2-onderwijs. Het organisatorische deel is een ding, maar daarna moet het gewoon draaien. Deze TNV kon niet bestaan zonder de expertise en daadkracht van onderwijsprofessional Irene Duden en zonder Hoessein als rots in de branding voor leerlingen, collega's en mij. Het team is uniek, divers en toch een kloppend hart, waarvoor al mijn ontzag. Een onzekere baan op een nieuwe school en dan dapper en sterk het diepe in: respect. Zonder hen geen TNV Goes.